

കൈയിൽ നിവർത്തി പിടിച്ച കത്തുമായി അവൾ വാതിൽപ്പടിയിൽ ചാരിനിന്നു. വിശ്വസിക്കാനാവാത്തൊരു സ്വപ്നത്തിലാണ് താനിപ്പോഴും എന്ന് അവൾക്കു തോന്നി. പന്ത്രണ്ട് വർഷങ്ങൾക്ക് മുന്നേയുള്ള ഓർമകളിൽ നിന്നൊരു പതിനാറുകാരൻ തന്റെ മുന്നിലെത്തി നിൽക്കുന്നു, ഒരു കത്തിന്റെ രൂപത്തിൽ. രാധിക വീണ്ടും കൈയിലെ കത്തിലേക്ക് മുഖം താഴ്ത്തി.

"പ്രിയപ്പെട്ട രാധു..ഇപ്പോഴും അങ്ങനെ വിളിക്കാൻ എനിക്ക് യോഗ്യത ഉണ്ടെന്നു കരുതുന്നു. ഞാൻ രഘുവാണ്, പന്ത്രണ്ട് വർഷങ്ങൾക്കു മുൻപ് എന്റെ നാടിനെയും കളിക്കൂട്ടുകാരിയും വിട്ടുകന്ന് എനിക്ക് അറിയാത്തൊരു നാട്ടിലേക്ക് അച്ഛനമ്മമാരോടൊപ്പം കൂട് മാറി പോയ അതേ രഘു. ഇപ്പോഴും, എനിക്കോർമയുള്ള മേൽവിലാസത്തിൽ നീയുണ്ടാകും എന്ന പ്രതീക്ഷയാണെന്നിക്ക് ഈ കത്തെഴുതാനുള്ള ധൈര്യം. നിന്നിലേക്ക് എത്താൻ എനിക്ക് ആകെയുള്ള പിടിവള്ളിയാണ് ഈ മേൽവിലാസം.. . അച്ഛനമ്മമാർ എന്നെ ഏൽപ്പിച്ച കടമകൾ ഒക്കെ ഞാൻ നിർവഹിച്ചു കഴിഞ്ഞു.പഠനം, ജോലി,പണം,അന്തസ്സ് എല്ലാം. പക്ഷെ, എന്റെ സംതൃപ്തികൾ ഇപ്പോഴും അപൂർണ്ണമാണ്. രാധു...ഞാൻ വരികയാണ്. നിന്റെ അരികിലേക്ക്. നമ്മൾ കളിച്ചു നടന്ന പാടവും പറമ്പും കാവും കുളങ്ങളും ഇലഞ്ഞിമരച്ചുവടുമെല്ലാമാണെന്ന ഇത്ര കാലം, ഇവിടെ പിടിച്ചു നിർത്താൻ പ്രേരണ നൽകിയത്.ഇനി എനിക്ക് അതെല്ലാം തിരികെ വേണം. പന്ത്രണ്ട് വർഷങ്ങൾ ഒരു വലിയ കാലയളവ് ആണെങ്കിലും നിന്നോടോത്തുള്ള ഓർമകളെ ഞാൻ ഇപ്പോഴും വിശ്വസിക്കുന്നു. നിന്നോടൊപ്പം കൈ കൂപ്പി നിന്ന സന്ധ്യകളും കാവും ഞാൻ പറയാൻ മറന്ന പലതും ബാക്കി വച്ചിരിക്കുന്നു. അതെല്ലാം പറഞ്ഞു തീർക്കാനും, നിനക്കൊപ്പം ഒരിക്കൽ കൂടി, ഇനിയുള്ള സന്ധ്യകളിൽ ഒപ്പം നടക്കാനും ഈ വരുന്ന ഏപ്രിൽ ഇരുപത്തിനാലിന് നിന്റെ വീടിനു മുന്നിൽ ഞാനുണ്ടാകും. സ്നേഹത്തോടെ....രഘു.

രാധിക ആ കത്ത് നെഞ്ചോടു ചേർത്തു. രഘു....!!പന്ത്രണ്ട് വർഷങ്ങൾക്കിപ്പുറം അവനെന്ന് ഓർത്തിരിക്കുന്നു. അവൾക്ക് സന്തോഷം അടക്കാൻ വയ്യാത്തത് പോലെ തോന്നി. ഇടക്കെപ്പോഴൊക്കെയോ ഓർമകളിൽ വെറുതേ വന്നു പോകുമെന്നല്ലാതെ തന്റെ ഓർമകളിൽ നിന്നും അവൻ മാഞ്ഞു തുടങ്ങിയിരുന്നു. പക്ഷെ അവൻ ഇതാ തന്നെ ഓർമ്മപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു..

"രാധികേ.."ഉമ്മറത്ത് നിന്നു വിളി ഉയർന്നു. അവൾ കത്തെടുത്തു ബുക്കിനിടയിൽ വച്ചിട്ട് ഉമ്മറത്തേക്ക് നടന്നു.

അമ്മ കസേരയിൽ ഇരുന്നു അവളെ നോക്കി.

എന്താമ്മേ?!

"നീയിതെവിടെ പോയി, കുറെ നേരമായിട്ട് കണ്ടില്ലല്ലോ"?

"ഞാൻ അപ്പുറത്ത് ഉണ്ടായിരുന്നു.അമ്മക്ക് എന്തേലും വേണോ?!

"വേണ്ട, കാണാഞ്ഞത് കൊണ്ട് വിളിച്ചതാ.."

അവൾ തിരിഞ്ഞു നടക്കാൻ ഭാവിച്ചു..

"മോളെ..?!! അവർ വീണ്ടും വിളിച്ചു. രാ